

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 1 - 1960

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Utdrag av Ekspertklubben:

Syd har:

♠ E K D ♡ 10 6 ♦ E K D 5 4 ♣ 7 6 4

Øst-Vest er i færesonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1♦	2♣	♡	pass
!			

I dette nr. bl.a.

Siden sist

Bedre meldinger

X-klubbens kronike

Spill fra turneringsbridge

Spilleprover

Artikler som ikke blir offentliggjort

Man kan ikke tjene på revoke

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

I dag skal vi klippe litt fra et par dags-aviser, og begynner med dette stykket, som for en tid siden sto i Sandnes og Jærens Avis under overskriften «Bridge med Gandhi»:

Vår bridgevenn Gandhi spiller seg ikke bare til topper, det hender like ofte at han melder til seg topper. Det spill vi refererer i dag, er et godt eksempel på det.

Det forekom den tid Gandhi spilte sammen med Øverland, og de hadde et meldesystem som nærmest må kalles for pass-pass-hopp. I begynnelsen gled det ikke så godt dette systemet. Det tok kanskje en tid å innøve det, eller det hadde kanskje skjulte mangler. Men undertiden var det mer virkningsfullt enn noe italiensk system. I en turnering møtte Gandhi det kjente Stavangerparet Jensen — Sverre, som samme år ble norgesmestre. Systemet virket til de grader effektivt at Gandhi — Øverland vant med 37 mot 1 i denne runden. Her er det første av spillene som viser systemets suverene overlegenhet:

Nord—Syd i sonen, Gandhi som sitter Syd er kortgiver:

♠ 7 6 ♥ E K 10 ♦ 9 6 2 ♣ E K kn 6 4	♠ E D 6 5 ♥ 8 ♦ K kn 5 4 ♣ 10 7 5 3	♠ 10 3 ♥ 9 7 6 4 2 ♦ E 3 ♣ D 9 8 2						
<table style="margin: auto;"> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">N</td> <td style="text-align: center;">Ø</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">V</td> <td style="text-align: center;">S</td> <td></td> </tr> </table>				N	Ø	V	S	
	N	Ø						
V	S							
♠ K kn 9 4 2 ♥ D kn 5 3 ♦ D 10 8 7 ♣ —								

Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♣	pass	1 ♥
pass	2 ♥	pass	3 ♣
3 ♠	D	pass	pass
pass			

Spillet forekom i en 18 bords Mitchell-turnering, og kontrakten ved de fleste bord var tre og fire spar på Nord—Syd, selv-

følgelig udoblet. Men Jensen på Vests plass, for øvrig en av Rogalands beste bridgeteoretikere, kjente ikke systemet pass-pass-hopp, og han gikk fem på og fikk en ren bunn.

For dem som ikke kjenner systemet og som eventuelt vil ta opp noen varianter i sitt eget system, skal vi forklare følgende: Gandhis første pass må betegnes som forberedende pass. Pass nummer to er avlyttende pass. I tredje melderunde er kortene blitt så tunge for Gandhi at han synes de er minst verdt tre spar.

Som leserne ser, hadde Gandhi ingen vanskelighet med å vinne fire trekk. Vi husker ikke om han fikk fem trekk — det lar seg nemlig gjøre, som den oppmerksomme leser vil ha lagt merke til.

Det hører med til historien at i neste spill meldte Jensen — Sverre seg pent og pyntelig fram til fire spar. Gandhi hadde sin forberedende pass og avlyttende pass. Dessuten hadde han en villedende pass, og hoppet så lett og uanstrengt i fem kløver, som prompte ble doblet. Selvfølgelig gikk spillet hjem.

Så vidt Sandnes og Jærens Avis. Vi har tatt med dette lille stykket fordi vi synes det er morsomt skrevet og illustrerer et interessant poeng. Men idéen med disse lyttende passmeldingene er slett ikke ny, som artikkelforfatteren synes å tro. Svenskene brukte denne idéen temmelig meget under krigen og de første årene etterpå. De kalte den for «busksittertaktikken», fordi man satt godt gjemt i buskene og hørte hva motstanderne hadde å fare med, for de endelig kom fram med en melding selv. Og taktikken var ikke ukjent i Oslo heller, selv om den der aldri ble drevet så vidt som svenskene gjorde.

Tanken bak hele teorien er at man kan til en viss grad lese seg til motpartens styrke

Forts. side 13.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 1

Januar—Februar 1960

31. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den tretvende artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 i fjor, og siden har det vært en i hvert nummer.

Vi skal i dag se litt på prinsippet for rødt og grønt lys, om det går an å uttrykke seg slik. Særlig når motstanderne også deltar i meldeserien, kan det mange ganger være vanskelig å finne ut om makker fortsetter å melde fordi han tror på utgang, eller fordi han ikke unner motstanderne å spille en billig kontrakt. Det er imidlertid uhyre viktig å kunne finne ut denne forskjellen, fordi man ellers stadig kommer i vanskeligheter.

Vi kan begynne med en hånd som denne, hvor De sitter Syd:

♠ 9 ♥ E D 9 7 5 ♦ K D 8 2 ♣ kn 7 5

De og makker er i faresonen, og de innledende meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	1 ♠	1 ♥	4 ♠
?			

De finner kanskje ut at det ikke lønner seg å straffedoble fire spar, at det vil være bedre å melde fem hjerter og tøy seg for å prøve å vinne elleve stikk i stedet for å gå tapt med en gang og la motparten få en billig stamp. Men det er nettopp fem hjerter De ikke må finne på å melde.

Poenget er at De vil melde fem hjerter etter samme meldingsforløp om De er interessert i en slem også. En slem er slett

ikke utelukket bare ved å høre på motpartens meldinger, og derfor vil den stakkars makkeren Deres få store vanskeligheter med å finne ut hva De mener, hvis det ikke er krystallklart at fem hjerter skal bety at De er interessert i slem.

Hva skal De da gjøre? De skal passe, for å markere en minimums åpning, og overlate resten til makker. Han har hørt De har åpnet, og ved å passe på fire spar, forteller De at De ikke har noe tillegg. Siden er det — iallfall i første omgang — opp til ham å bestemme. Velger han fem hjerter, passer De glad og fornøyd, og hvis han velger å doble, får De sjansen til å korrigere etterpå. Når meldingene kommer tilbake til Dem igjen, har De full adgang til å ta ut med fem hjerter. Nå kan det ikke misforstås.

Men hvis nå makker passer ut fire spar? Ja, jeg tror det er det så mange er redd for. Men De har da en intelligent makker, ikke sant? Han har hørt De har åpnet, og selv sitter han med styrke til å kreve utgang. Han klarer sikkert å regne ut at det ikke er noen særlig lønnende affære å la motparten spille fire spar udoblet, all den tid man selv har fire hjerter i kortene. Enten må det doubles, eller så må det meldes fem hjerter.

En lignende situasjon oppstår her:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	1 ♠	2 ♥	2 ♠
?			

Nå må ikke Nord melde tre hjerter bare for å «krige». Tre hjerter hos ham har en

eneste betydning — oppfordring til utgang. Er det bare snakk om å presse motstanderne opp i tre spar eller eventuelt å få spille tre hjerter selv, må Nord overlate spørsmålet til sin makker.^{*)}

På den andre siden er det praktisk talt alltid advarende om en melding kommer etter to passer.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	1 ♠	2 ♣	pass
2 ♠	2 ♠	pass	pass
3 ♣	pass	?	

Nord er nødt til å melde hvis ikke motstanderne skal få spille to spar i fred, og derfor kan tre kløver ha en tvilsom betydning. Syd må ikke oppfatte det som om Nord viser noe særlig tillegg. Nords andre melding, to ruter, var tvungen, og tre kløver kan godt bety at han bare vil gjøre det vanskelig. Syd har på sin side begrenset hånden sin ved å passe på to spar, og derfor er han ikke særlig skikket til store høyder han heller. Dette må en spiller på Nords plass være oppmerksom på, hvis han vil lengre opp, må han melde kraftigere enn tre kløver.

Vi skal også være oppmerksom på at en spiller som først passer og overlater avgjørelsen til sin makker, ikke etterpå må legge seg i bakhold og narre sin partner ut på glattisen. Syd i det siste eksemplet ville ha demonstrert et perfekt bakholdsangrep hvis han lofter til fire kløver. Han kan melde tre ruter eller tre hjerter hvis han tror det er bedre, men høyere enn tretrinnet må han ikke gå. Dette poenget kommer kanskje klarere fram i det neste eksemplet:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	1 ♠	2 ♠	pass
pass	2 ♣	pass	pass
3 ♠	pass	?	

^{*)} Det er i det siste laoset en regel om at hvis man i en situasjon som denne presser i sin egen farge, er det beskjud om at man ikke ønsker annet enn å gjøre det vanskelig for motparten. Vil man invitere til utgang, må man gjøre det på annen måte. I så fall er situasjonen selvfølgelig en annen, men jeg tror det lønner seg å vente litt når det gjelder slike nye idéer. For de er gjennomprøvet, står De Dem på å la andre eksperimentere med dem. Jeg tror det for eksempel vil oppstå vanskeligheter om det meldes:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♠	2 ♠	3 ♠
?			
?			

Hva i all verden skal Nord gjøre for å oppfordre til utgang, hvis ikke tre spar skal være oppfordring?

Hvis Syd melder fire hjerter, avslører han seg som en dårlig spiller. Nord har ved sin pass i annen runde fortalt at han ikke tror særlig på utgang, og Syd har ved å passe etterpå fortalt han ikke tror på den han heller. Det er derfor tydelig tale om å strekke seg når Nord melder tre hjerter, kontrakten kan kanskje gå hjem, men det er heller ikke usannsynlig det blir en eller to beter. Det er Nord forberedt på. Men han er ikke forberedt på å spille fire hjerter dobbelt!

Spillere som lofter til utgang på Syds plass i en posisjon som denne, unnskylder seg med at «kan du melde tre, kan jeg melde fire». Men det er en meget dårlig unnskyldning, det gjør det jo umulig å spille tre hjerter. Enten skal motstanderne spille to spar, eller så skal man selv spille fire hjerter. Det kan ikke være resonnement i dette.

Hvis Syd har det aller minste håp om utgang, hvis han har meldt to hjerter i overkant og gjerne vil gi en aldri så liten oppfordring, må han gjøre det ved selv å melde tre hjerter neste gangen. Da kan det være mening i at en nordspiller som har vært i tvil om han skal løfte til tre hjerter eller passe, går videre til fire. Skjønt det er tvilsomt det også.

Når det er tale om å tøy kortene sine for å hindre motstanderne i å få kontrakten, bør det for øvrig være en gylden regel at de to spillerne i paret melder annen hver gang. Hvis det meldes:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	1 ♠	3 ♠	3 ♠
4 ♠	4 ♠	5 ♠	pass
pass	?		

så bør ikke Syd melde fem spar, med mindre han har et berettiget håp om å

vinne kontrakten. Han har presset motstanderne opp i fem hjerter, og dermed har han gjort sitt. Resten er opp til makker. Hvis ikke Nord melder fem spar, får det heller være. Nord har kanskje et berettiget håp om å bete fem hjerter, skjønt han ikke vil doble, eller han er kanskje redd for at motstanderne skal vinne seks! Eller han tøyde seg så meget til sin første tre spar at han er redd fem spar blir for dyrt.

I alle tilfelle skal Syd respektere sin makkers avgjørelse. Han har foreslått en stamp, og Nord har ikke vært villig til å gå med på den. Dermed er det slutt.

Siden vi først er inne på denne meldeserien, vil jeg nevne at Syd heller ikke bør doble, spesielt ikke om det dreier seg om en parturering. Situasjonen er selvsagt en annen hvis Syd mener han kan vinne fire spar og det er motparten som stamper. Men hvis det er Øst—Vest som har de beste kortene, bør Syd aldri doble. Grunnen er klar. Andre bord spiller kanskje fire hjerter eller fire spar, og overfor disse bordene vil en dobling ikke gjøre Nord—Syd noe godt. Det er neppe tale om mer enn én bet. og om den blir doblet eller udoblet spiller ingen rolle. Derimot spiller det stor rolle hvis fem hjerter skulle gå hjem. Et kontrakten udoblet, vil De være likt med de bordene som spiller fire hjerter og får fem trekk, men er den doblet, får De en klar bunn.

La oss nå se på en annen meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	1 ♣	pass	pass
2 ♠	pass	pass	2 ♠
3 ♠	pass	?	

Hvis De nå som Syd har tenkt å si noe annet enn pass, bør De vaske munnen Deres med såpe og varmt vann etterpå. Saken er at Nord slett ikke blir sterkere for hver gang han melder, han er bare ute etter å gjøre det vanskelig for motstanderne. Nord kan kanskje kritiseres for den tredje hjerteren, det stemmer ikke med det jeg nettopp har nevnt. Men ikke i noe tilfelle berettiger det Syd til å komme igjen, hvis han har hatt det aller minste håp om utgang, ville det vært hans simple plikt å melde tidligere. Helst første gangen. Andre gangen kan det til nød forsvares å melde, skjønt

det er ikke bra da heller. Men tredje gangen er det bare å ta det som det kommer.

Det bør være klart at hvis Nord hadde ønsket å havne i tre hjerter, ville han kommet med denne meldingen andre gangen. Når han først melder to og senere tre hjerter, er det tydelig at den siste meldingen er presset.

Det kan også være aktuelt i denne forbindelse å se litt på spørsmålet om ny farge på tretrinnet. Normalt er denne meldingen krav for en runde, men den er det ikke om vedkommende spiller tidligere på en eller annen måte har gitt uttrykk for svakhet. La oss si det meldes:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♠	2 ♠	3 ♣
pass	pass	3 ♠	pass
?			

så er Nord's tre ruter riktignok ny farge på tretrinnet, men slett ikke noen kravmelding. Nord har tidligere gitt beskjed om en svak hånd ved to spar, og når han etterpå kommer med tre ruter, er det for å gi et alternativ. Nord er forberedt på å spille tre spar, men foreslår tre ruter underveis. Annen betydning har meldingen hans ikke. Han har sannsynligvis noe slikt som tre spar og fem ruter.

Her er en annen situasjon. Det meldes:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♠	pass
2 ♠	pass	3 ♠	pass
?			

Syd har ikke gitt uttrykk for svakhet, men likevel er tre kløver ikke krav. Det er Nord som har ansvaret for at kontrakten når tretrinnet, han har reversert kortene slik at Syd må opp i tre hjerter, hvis han ikke tilfeldigvis skulle være lengre i spar enn i hjerter. De to hendene kan være:

(Se overat neste side).

Syd er fullt berettiget til å melde to ruter første gangen, han har 8 honnørpoeng og 3 fordelingspoeng. Når Nord etterpå kommer med en sparmelding, ser Syd at kortene ikke passer sammen. Han er imidlertid nødt til å preferere, hvis han ikke selv har

♠ E D 10 7
 ♥ E K kn 7 5
 ♦ 4
 ♣ D kn 5

♠ 8
 ♥ 6 3
 ♦ E kn 8 7 5
 ♣ K 10 9 4 2

noe nytt å foreslå. Det nye er tre kløver. Det ville være galematias å forlange at Syd skal kreve med denne tre kløveren sin — i så fall vil han jo her være nødt til å preferere tre hjerter, og det er vel ingen god kontrakt.

Men legg merke til at den nye fargen må være på veien til en annen farge man ellers burde ha perferert. Om det meldes:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	3 ♥	pass
?			

så er tre hjerter desidert krav. Lenger enn til tre ruter — makkers alternativ — kan ikke Syd strekke seg for å markere svakhet.

Vi skal nå se på en litt annen situasjon:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♥	2 ♠	4 ♥
?			

Nord kan selvsagt doble, det hender at en grandåpner er sterk nok til å doble motpartens utgangsmelding. Men med mindre han har desidert styrke i hjerter, bør han passe og overlate til sin makker. Syd vet også at Nord har åpnet med en grand, og derfor kan han doble, hvis det skulle være lønnende. Men det kan også hende at motparten kan vinne fire hjerter, Syd behøver bare ha kongen femte eller sjette i spar eller noe slikt, og fordelingen kan være drepende.

Fire spar hos Nord, så De? Det kan være en uhyre farlig melding. Syd har slett ikke gitt uttrykk for at han er interessert i en utgang, han melder bare to spar fordi han tror det er sjans til å vinne denne kontrakten når makker har kunnet åpne med en grand.

Nå er selvsagt Nord i en vrien situasjon. Hvis Vest hadde passet, hadde Nord hatt

full anledning til å melde tre spar og derved oppfordre til utgang. Nå er han avskåret fra denne oppfordringen, men det kan fremdeles hende at fire spar kan vinnes. Kanskje motstanderne er ute for å gjøre det vanskelig og ingenting annet. Øst kan sitte med fem små hjerter og en singleton, kanskje to singeltoner sogar, og forstå at Nord får det vanskelig.

Derfor vil jeg ikke direkte si at fire spar hos Nord er en gal melding, men den er farlig. Man bør tenke seg svært godt om for man avgir den, og det bør bare gjøres med perfekt tilpasning og maksimum honorstyrke.

Disse situasjonene er ofte meget vanskelige, men de kan som regel mestres hvis man bare har prinsippene klart for seg og stoler på sin makker. Meldinger som høres sterke ut, kan enkelte ganger være svake fordi allting er situasjonsbetonet, og man må forsøke best mulig å holde hodet klart og tenke logisk når slike spill dukker opp.

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

◆ Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

◆ Pris innbundet kr. 12,50 hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

X-klubbens krønike

Egil Wang

Vi blir i dag presentert for to nye spillere i X-klubben, acolspillerne Erik og Hans, som i dag møter Kjell og Egil. De husker kanskje De har møtt det siste paret tidligere — viennaspillere på sin hals. Ren natur mot stiv formalisme, vi skal se hvordan det går:

Kjell ♠ 2 ♥ E kn 9 7 3 ♦ D 4 ♣ D 9 8 7 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	Egil ♠ K 4 3 ♥ K D 8 2 ♦ K kn 6 ♣ K kn 10
N						
V						
S						
Ø						
Hans ♠ D 9 7 5 ♥ 10 6 4 ♦ E 8 7 5 3 ♣ 4						
Erik ♠ E kn 10 8 6 ♥ 5 ♦ 10 9 2 ♣ E 6 5 2						

Med Øst—Vest i sonen gikk meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	3 ♠	pass
pass	pass		

Egil tok litt betenkning da han passet på tre spar, men fant til slutt at han ikke hadde noe valg.

Erik fikk stjålet alle kløverne sine på bordet, etter utspill av kløver syv, og vant kontrakten med to tapere i ruter, en i spar og en i hjerter.

— Hvordan er det du melder, skrek Kjell opp. Du kan da ikke passe med alle de kortene!

— Kan og kan! Jeg har tross alt bare 25 viennapunkter, og det er jo ikke stort å komme med hvis jeg vil tvinge deg til å melde på firetrinnet, forsvarte Egil seg. — Spesielt ikke fordi jeg ikke aner hva Erik sitter med. Men kunne ikke du ha meldt fire hjerter, når du hører Erik passer. Da må han jo være svak, og jeg må være tilsvarende sterk.

Det er en typisk bemerkning for Egil. Kjell, som bare sitter med 14 viennapunkter, skal melde på firetrinnet, riktignok med to femkortfarger, men likevel. Og i sonen. Men han selv passer med 25 punkter. På den andre siden skal jeg villig innrømme at Eriks åpning og Hans' tre spar gjorde det uhyre vanskelig. Det er ikke lett å se at man selv har fire hjerter i kortene etter det meldingsforløpet.

Her er vi inne i Acols sterkeste side. De lette åpningsmeldingene gjør at det ofte er Acolspillere som fører ordet ved begge bordene, uten at motstanderne slipper til i det hele tatt. Hvis det for eksempel var et annet bord med motsatt besetning i meldingene, kan det godt hende det ville gå slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	pass	1 gr.
pass	3 ♥	pass	4 ♥
pass	pass	pass	

slik at acolspillerne var alene om å melde ved begge bordene.

Slik er Acol. Til godt og vondt. Det er vanskelig å melde mot, og man må iallfall melde så fort man kan, hvis man vil ha noe å si. Spørsmålet er om Kjell kan melde to hjerter etter Eriks åpning. Det er farlig, meget farlig i sonen. Men han har tross alt to femkortfarger og 9 honnørpoeng, (14 punkter) og det hender vel ikke så svært ofte at man går i vannet på slikt. Nettopp mot acolspillere, som kjører meldingene i været for et godt ord, kan det være på sin plass å ta en sjanse i den retningen. Siden er det for sent.

(Se øverst neste side).

Hans begynte med ruter. Kjell stjal andre gangen og spilte hjerterkongen. Hans tok esset og spilte mer ruter. Nå forsto Kjell faren og la en hjerter. Hans kunne ikke fortsette med ruter, og skiftet til hjerter. Bordet kom inn, kløverfinessen ordnet et stikk, og så kom en hjerter til. Hans la en

<p>Hans</p> <p>♠ D 7 5</p> <p>♥ E 3</p> <p>♦ E K D kn 10 9</p> <p>♣ 7 5</p>	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>♠</td><td>♣</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	♠	♣		S		<p>Egil</p> <p>♠ 3</p> <p>♥ 9 7 5 4</p> <p>♦ 8 6 3</p> <p>♣ 9 8 6 4 2</p>
	N										
V	♠	♣									
	S										
<p>Kjell</p> <p>♠ E K kn 10 4</p> <p>♥ K D kn 10 8</p> <p>♦ 4</p> <p>♣ E D</p>											
<p>Erik</p> <p>♠ 9 8 6 2</p> <p>♥ 6 2</p> <p>♦ 7 5 2</p> <p>♣ K kn 10 3</p>											

Meldingene gikk med Øst—Vest i sonen:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	2 gr.	pass	3 gr.
4 ♠	pass	pass	pass

klover, og Erik stjal. Ny klover fra ham, Kjell måtte på med esset, og denne gangen var det Hans' tur til å stjele.

Men dermed var det også slutt. Takket være forsiktig spill fra Kjell slapp han med to betar. Hvis han hadde stjålet den tredje ruterer, ville han blitt sorgelig kort i trumf, og det kunne gått temmelig galt alt sammen.

— Hvorfor meldte du ikke fire hjerter? spurte Egil. Spørsmålet er temmelig typisk for den som bare ser etter resultatet og ikke tenker på de problemene makker har. Kjell vet ingenting om sin makkers fordeling, og får bare vist den ene fargen. Han kan *double* tre grand, men det er tydelig denne meldingen er basert på en gående langfarge i ruter, og det er sett fra Kjells side slett ikke utenkelig at motparten til og med kan vinne sine tre grand. Mange betar blir det ikke i noe tilfelle. På den andre siden har Øst—Vest kanskje utgang, hvis man bare kan finne den riktige fargen. Fire hjerter står i fem trekk, og kontrakten er hjemme selv om ikke kloverfinessen holder, og selv om sparfargen sitter skjevere.

Et acolpar, et culbertsonpar, eller for den saks skyld et efospar ville ikke hatt det så vanskelig som Kjell. Det kan åpnes med en spar, og hvis motstanderne forsøker seg med det samme tricket, kan man etterpå melde fire hjerter. To farger er vist, og sjansen til å komme riktig, er derfor dobbelt så stor.

Nord—Syds meldinger er gode eksempler på viljen til å forstyrre, og viser at spillerne kjenner de svake sidene i motstandernes system. Kjør meldingene opp når motstanderne åpner kunstig, det er en god regel.

<p>Hans</p> <p>♠ 7 6</p> <p>♥ 10 9 8 6 3</p> <p>♦ 10 9 7 6 3</p> <p>♣ 2</p>	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>♠</td><td>♣</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	♠	♣		S		<p>Egil</p> <p>♠ D 9 5 3 2</p> <p>♥ 7 5 4</p> <p>♦ 5</p> <p>♣ E K D 10</p>
	N										
V	♠	♣									
	S										
<p>Kjell</p> <p>♠ E K kn 10 8</p> <p>♥ E D 2</p> <p>♦ K</p> <p>♣ kn 8 7 6</p>											
<p>Erik</p> <p>♠ 4</p> <p>♥ K kn</p> <p>♦ E D kn 7 4 2</p> <p>♣ 9 5 4 3</p>											

Meldingene, med alle i sonen:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	2 ♠	4 ♦	4 gr.
5 ♦	5 ♠	pass	6 ♠
pass	pass	pass	

Erik og Hans gjør hva de kan for å sperre igjen, men denne gangen nytter det ikke. Kanskje de har fått motstanderne for høyt, og med ruter ut er det opplagt bet også. Men Hans forsøkte å få en stjeling ved å begynne med klover to. Det er mange ganger ikke så dumt, men denne gangen ga det spilleren en sjanse.

Kjell syntes nok det var et drøyt forlangende at han skulle spille seks spar med disse kortene. Litt mindre hadde klart seg, mente han, og her skulle makker få høre etterpå. Men plutselig så Kjell en ørliten sjanse, og spillet var virkelig inspirert.

Kloverknekten tok det første sticket, og så kom to runder trumf. Deretter ble alle kløverne spilt, og så kom hjerterfinessen. Hjerteresset tømte Erik for kort i fargen, og med en triumferende smil fortsatte Kjell med ruterkongen. Dermed kunne Erik pakke sammen, han måtte spille ruter tilbake til dobbelt renons, og hjerter-taperen forsvant.

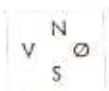
— Pent spill, makker, bemerket Egil.
— Jeg visste det var en sekser.

Kjell bare smilte, og lente seg tilbake og nøt sin egen dyktighet.

— Ruter ut, makker. Erik kunne ikke dy seg han heller.

Og med denne bemerkningen ble det tatt et nytt spill ut av mappen.

<p>Hans</p> <ul style="list-style-type: none"> ♠ E K 9 8 ♥ E 4 ♦ E K D 10 7 ♣ 10 9 	<p>Egil</p> <ul style="list-style-type: none"> ♠ 5 2 ♥ 9 7 6 5 ♦ kn 5 2 ♣ kn 6 5 4
<p>Kjell</p> <ul style="list-style-type: none"> ♠ D kn 10 3 ♥ K kn 3 ♦ 8 6 3 ♣ 8 7 2 	<p>Erik</p> <ul style="list-style-type: none"> ♠ 7 6 4 ♥ D 10 8 2 ♦ 9 4 ♣ E K D 3

Med Nord—Syd i sonen gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♦	pass	2 gr.	pass
3 ♠	pass	4 ♣	pass
4 gr.	pass	5 gr.	pass
7 ♦	pass	7 ♠	DOBLER
7 gr.	pass	pass	DOBLER

Egil begynte med spar fem, og Hans fikk for kongen. Han så langt på bordets kort, dette tegnet ikke bra. Men med snild sits kunne det være en sjanse. Kløver ti kom i det andre stikket, og fikk løpe, og holdt. Ruterne viste seg å sitte svært elskverdig, og etter at fem ruter-runder, hjerteresset og to nye kløver-runder var spilt, var stillingen følgende:

<p>Hans</p> <ul style="list-style-type: none"> ♠ E 9 ♥ 4 ♦ — ♣ — 	<p>Egil</p> <ul style="list-style-type: none"> ♠ — ♥ 9 7 ♦ — ♣ kn
<p>Kjell</p> <ul style="list-style-type: none"> ♠ D kn ♥ K ♦ — ♣ — 	<p>Erik</p> <ul style="list-style-type: none"> ♠ 7 ♥ D ♦ — ♣ D

Kløverdamen kom, og Kjell kastet alle kortene.

— Måtte du doble syv spar, makker, spurte Egil temmelig ironisk.

— Kunne du ikke dekket kløver ti i det andre stikket, så ville det aldri blitt noen forbindelse og fire kløverstikk, og motparten måtte gått et par betar. Kjell hadde svar på rede hånd. — Det er da lett å se at kløverknekten din ikke er noe verdt og at du dreper forbindelsen hvis jeg har tre kløver.

— Men hvis Hans har tre kløver, hva da? triumferte Egil. — Han lar aldri kløvertieren løpe i det andre stikket i en slik situasjon.

— Hvor mange kløver tror du Hans har da, når han melder ruter to ganger, og videre melder spar og grand? forhørte Kjell seg, og Egil ble taus.

— Pent spilt makker, sa Erik begeistret, og denne gangen var det Hans' tur til å sole seg i sin egen dyktighet.

Du spilte kortene pent, Hans, og fortjener all honor for det. Men meldingene dine var temmelig ville, og du skal være oppmerksom på at en toåpning etter Acol skal være på en fordelingshånd, med enten to femkortfarger eller en sekskortfarge eller lignende. Det er ikke Halles to kløver i omvendt skikkelse, slik som mange tror. Derfor blir Eriks preferanse til syv spar mer forståelig.

Kjell kunne vært forsiktigere med å doble syv spar. Det er parturnering, og når han ikke ville ha doblet seks spar, skal han heller ikke doble syv. Det er tydelig at motparten er oppe i en misforståelse, og en udoblet bet må gi ren topp. Mer enn en topp behøver man ikke.

Hvilket imidlertid ikke forhindrer at Egil kunne ha dekket kløvertieren. Hans kunne ha kamouflert bedre ved å spille nieren. På den andre siden skal han imidlertid krediteres for at kløvertieren kom så tidlig som i det andre stikket, for Egil fikk forståelsen av hvor det bar hen.

Det eneste som var feilfritt, var blinde-manns spilleføring.

Spill fra turneringsbridge

Leif Christiansen

De fleste spillepoeng er nå så godt kjent og inngående behandlet i litteraturen, at det er ytterst sjelden man støter på noe nytt. Motspillet danner dog en viktig unntagelse. I praktisk bridge stilles man stadig over for nye situasjoner, og må når det gjelder styrkeforholdet mot en overmektig motstander, søke å finne nye muligheter til bet. Det kreves ofte stor fantasi og oppfinnsomhet for å finne det rette motspillet. Man må prøve å danne seg et bilde av spillerens hånd, og trekke slutninger av meldingene og spillernes tilrettelegning av spillet. Og enda strander ofte dessverre den planen man har lagt og den sjansen man spiller på, av den enkle grunn at spilleren har for gode kort. Men når man så en gang i blant lykkes, er jo gleden dobbelt stor.

I en av Astras kamper fikk jeg som motspiller følgende hånd:

♠ D 8 6
♥ K 9 3 2
♦ kn 10 2
♣ kn 5 2

Jeg var Vest, Syd ga, alle var i faresonen, og jeg hørte følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	2 ♥	pass
2 ♠	pass	3 ♣	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Motstanderne spilte Vienna, og meldingene tydet på stor styrke men dårlig tilpasning, skjønt man skal aldri ta for gitt at motstanderne melder korrekt.

Det første problemet gjalt utspillet. Åpneren hadde sikkert fem ruter, men kanskje bare fire spar, og blindemann måtte sikkert ha 9-10 kort i hjerter og kløver. Det vil igjen si at blindemann er kort i spar og ruter, og derfor er det tydelig at sparfargen måtte være det eneste mulige svake punktet. Utspillet ble følgelig spar seks. Så kom blindemann på bordet, og situasjonen så slik ut:

♠ 9
♥ E 8 7 6 5 4
♦ 7 5
♣ E D 6 3

♠ D 8 6
♥ K 9 3 2
♦ kn 10 2
♣ kn 5 2

	N	
V		Ø
	S	

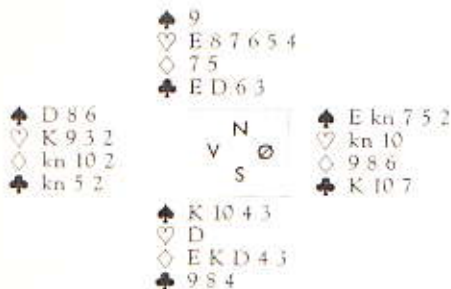
Makker stakk med spareset og ga syveren tilbake. Det var tydelig et kamouflert tilbake-spill. Jeg peilet ham på fem kort i fargen, hvilket viste seg å stemme. Etter en del betenkning stakk spilleren med kongen. Skulle jeg avblokere med damen eller ikke?

Jeg bestemte meg for å la være, for hvis spilleren manglet både knekten og tieren i spar, ville han sikkert lasjert en gang. Spilleren trakk så kløver, og brukte damen på bordet. Kongen kom på hos makker, og det fulgte mer spar fra ham. Spilleren la en meget liten spar, og jeg kom inn på damen. Hva nå?

Spilleren har bare vist sparkongen, og må ha minst esset og kongen i ruter. I og med han har angrepet i kløver og ikke i ruter, har han antagelig damen i ruter også. Det vil si at han med den tilstedeværende fordelingen i denne fargen har åtte stikk når han slipper inn. Når han gikk på kløver og ikke på hjerter, tyder det på at han har fordelingen 4-1-5-3, skjønt det er jo ingen sikker slutning. Spilleren har jo sparfargen hengende over seg, og kan ikke vite at den er blokert. Derfor kunne fordelingen også være 4-2-5-2. Men så var det dette med spillfordelingen. En singel spar på bordet tyder på singleton hos åpneren i hjerter. Jeg bestemte meg derfor til å spille på den første fordelingen, og da hastet det med å etablere stikk. Med nøytralt tilbakespill kan spilleren etablere et kløverstikk, og det på en slik måte at makker ikke kommer inn.

Hadde spilleren bare en hjerter, kunne det være damen. For å etablere stikk hos makker, må derfor hjerterkongen spilles i

retur. Og det lykkedes! Esset kom på fra bordet, makker bidro med knekten, og damen kom seilende fra Syd. Det var ingen vanskelighet med å kaste på fem ruter, og vi noterte med tilfredshet en bet. Her er alle hendene:

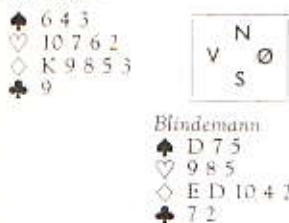
Et interessant poeng er for øvrig at Vets må skifte til kløver, hvis hjerterkongen lasjeres. Ellers vinnes spillet ved en dobbelt skvis.^{*)}

Her er et annet spill fra den samme kampen. Det er ikke fullt så komplisert, men har sitt gode poeng:

Jeg var stadig Vest, og etter Vienna ble det meldt slik:

Også denne gangen var alle i sonen. Makker startet med kløvereset, og kortene kom opp:

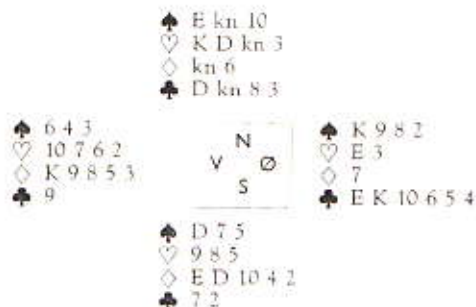
Makker fortsatte med kløverkongen, og jeg la spar seks. Sjansen må jo ligge i diverse stjelestikk, så det ville være en kapital feil

^{*)} Red's anmerking: Lail Christiansen er så elegant at hun bare antyder en dobbelt skvis, men det er kanskje best å vise den nærmere. Hvis Vest får for hjerterkongen og fortsetter faruen, tar Syd esset, og spiller fem uanær ruter. Før siste ruter spilles, har bordet hjerter åtte og to kløver, mens Syd har spar ti, siste ruter og en kløver. Når siste ruter kommer, må Vest holde hjerter ni, og må følgelig gå ned på en kløver. Bordet legger da hjerter, og Øst, som har igjen spar knekt og to kløver, er skvis i disse fargene.

å legge ruter. (Jeg skylder å gjøre oppmerksom på at vi bruker omvendte styrkekast, så spar seks kan enten bety svakhet, eller tre kort i fargen). Vel, det kom en kløver til, blindemann stakk med hjerter åtte og jeg med tieren. Jeg ga spar tilbake, spilleren lot den gå, og makker kom inn på kongen. Det kom mer kløver fra ham. Hjerter ni kunne jeg ikke stikke, men jeg la min siste spar, for øvrig uten noe særlig håp. Spilleren trakk så trumf og gikk opp med kongen, men esset dukket opp hos makker. (Godt beslått den karen.) Det fulgte spar fra ham som jeg stjal, og situasjonen var:

Vi hadde innkassert en bet, og burde kanskje være fornøyd med det. Der ville til og med bli to bet om spilleren hadde to ruter. Fordelingen ville ikke være så underlig, skjønt da ville makker ha kongen fjerde i spar pluss i alt tre honnørstikk. Vel, makker hadde tydelig valgt å legge seg på hjul denne gangen, og det var for øvrig meget fornuftig, for vi hadde tydeligvis ikke noe særlig i kortene. Men stopp! Hvis spilleren hadde to ruter, var det jo tre bet. Jeg ga ruterkongen tilbake. Spilleren tok esset og prøvet spar (for øvrig likegyldig). Jeg stjal og spilte nok en ruter, og dermed fikk også makker et stjelestikk. Dermed ble det tre bet i faresonen. Her er hele fordelingen:

Til slutt tar jeg med et virkelig svingspill fra den samme kampen. Jeg har all sympati for min motspiller ved det andre bordet, som åpnet med en ruter som Vest med:

♠ kn 10
♥ E K kn 4
♦ K D kn 10 8 7
♣ E

Neste hånd passet, hans makker høynet til to ruter hvorefter Schröder Nielsen som Syd gikk inn med tre grand (!) i faresonen. Vel, det kom en prompte dobling fra åpneren, redobling fra Magnussen i Nord (!) og pass rundt. Jeg kan tenke meg at utspilleren begynte å regne ut hva fire redoblete betar ville gi i faresonen. Det var faktisk bare en teoretisk mulighet for at tre grand skulle kunne vinnes, og med all respekt for min motstander, tror jeg ikke denne muligheten falt ham inn. Muligheten var at Schröder Nielsen hadde åtte gående spar pluss ruteresset. Men det var akkurat det han hadde, kortene så slik ut:

♠ x x
♥ D 9 x x
♦ x
♣ K 9 x x x x

♠ kn 10
♥ E K kn 4
♦ K D kn 10 8 7
♣ E

	N	
V		♠
	S	

♠ x
♥ 10 x x x
♦ x x x x x
♣ kn x x

♠ E K D kn x x x x
♥ x
♦ E
♣ D 10 x

Ni stikk kunne ikke tapes. Men likevel var det bare så vidt vi vant spillet. Ved vårt bord åpnet min makker også med en ruter, som jeg loftet til to på Østs plass. Nå gikk Syd inn med to hjerter, en psykisk melding. Makker smelte til med fem ruter, som er en bet med hjerterdamen feil, og Syd sa fem spar. Makker doblet med fynd og klem, rimelig nok, og Nord unnlot å preferere. Det var jo tydelig for alle at Syds to hjerter var psykisk (ellers melder han fargene i annen rekkefølge).

Men fem spar var ikke til å rokke. Det ble minus 850, men som nevnt vunnet spill da våre hadde pluss 950. Snakk om farlig spill!

SPILLEPRØVER

Disse spilleprøvene er av en slik kvalitet at en rutinert spiller bør klare dem ved bridgebordet. Løsningene finnes på side 15, men gjør Dem først opp en mening om hvordan De vil spille selv.

I.

♠ E K 5 2
♥ D 8 6 5 4
♦ —
♣ E D 7 2

	N	
V		♠
	S	

♠ D kn 10 3
♥ kn
♦ E 8 5 3
♣ K 10 9 5

Syd spiller fem spar etter følgende meldeserie: (Nord—Syd i sonen).

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♦	D
2 ♦	2 ♠	3 ♥	4 ♠
pass	pass	5 ♦	5 ♠
pass	pass	pass	

Vest tar for hjerteresset (ess fra ess-konge i første stikk), og fortsetter med kløver åtte. Hvordan bør Syd fortsette?

II.

♠ kn 9 8 6
♥ E D
♦ 6 4 2
♣ E 6 5 2

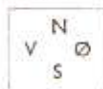
	N	
V		♠
	S	

♠ K D 10 5 4
♥ 4 2
♦ E K 10
♣ kn 10 4

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med kløver syv, bordet legger liten og Øst tar damen. Øst skifter til ruter ni. Hvordan bør Syd fortsette?

III.

♠ K D 10
♥ 10 6
♦ kn 10 3
♣ E K 7 5 4

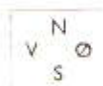
♠ E 8 7 4 2
♥ E K 8
♦ 9 5
♣ 9 6 3

Syd spiller fire spar etter at Vest utenfor sonen har vært inne med en rutermelding. Vest begynner med ruteresset, og fortsetter med kongen og damen. Syd stjeler den tredje og fortsetter med spar til bordets dame. Øst legger knekten, og De kan gå ut fra at det ikke er noe falskt kort.

Hvordan bør Syd fortsette?

IV.

♠ E 7 4
♥ kn 9 3
♦ E kn 9 8 3
♣ K 4

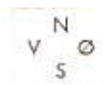

♠ K D kn 10 8
♥ 8 7
♦ 7 6 2
♣ E 9 5

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Det startes med hjerter konge og dame, og en hjerter til, som Øst tar med esset og Syd stjeler. Neste kort er ruter to, og Vest, en førsteklasse spiller, legger kongen. Bordet tar esset, det følger tre ganger kløver, idet den siste stjeles, og tre runder trumf. Dermed er motstandernes trumfer ute. Så kommer ruter seks, Vest legger ruter fire. Hvordan bør Syd fortsette?

V.

♠ D kn 9 6
♥ 5
♦ E kn 9 4
♣ E kn 9 4

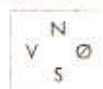

♠ E 10 5 4 3 2
♥ K 4
♦ D 10
♣ D 10 8

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerter, Øst tar esset og returnerer fargen. Syd legger kongen og Vest følger. Kontrakten skal vinnes med hundre prosents sikkerhet.

VI.

♠ E 7
♥ 8 5
♦ E D 10 7 5
♣ K 7 5 3

♠ 6
♥ E K kn
♦ K kn 9 6 4
♣ E 8 4 2

Syd spiller seks ruter uten meldinger fra motparten, og får spar konge ut fra Vest. Hvordan bør Syd spille?

SIDEN SIST

(Fortsatt fra side 2).

og fordeling av meldingene deres. Når man så legger til hva man selv har, finner man makkers styrke og fordeling. I eksemplet overfor kan Gandi regne ut at makker må ha litt i spar — en farge som motstanderne ikke har meldt. Videre må han være kort i hjerter, hvor Gandi selv har fire og motstanderne har meldt begge to, og endelig er det håp om litt styrke i ruter.

I og for seg er kanskje ikke denne busk-sittertaktikken så dum ved første øyekast, men det viser seg at storspillerne overalt har gått vekk fra den. Grunnen er først og fremst at man kommer til kort mot sterke motstandere som vet hva man holder på med. En gang i blant lurar man motstanderne, men det hender vel så ofte at det går riktig galt. Her er et eksempel på hva som er skjedd i en internasjonal kamp, hvor Øst—Vest satt og ventet. Nord åpnet med en spar, Øst passet, og Syd hadde følgende hånd å operere med:

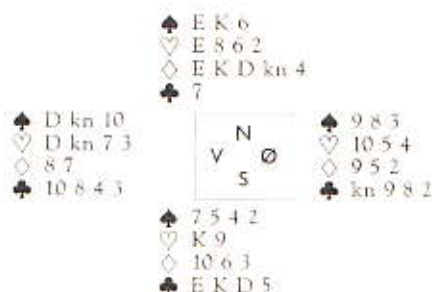
♠ 9 ♥ E kn 8 7 ♦ K D 5 3 ♣ kn 10 8 2

Kan De gjette hva Syd gjorde? Han passet! Og fikk sin belønning. Vest, som ikke hadde stort å fare med, regnet at Øst hadde sittet i busken, og beskyttet sin mak-

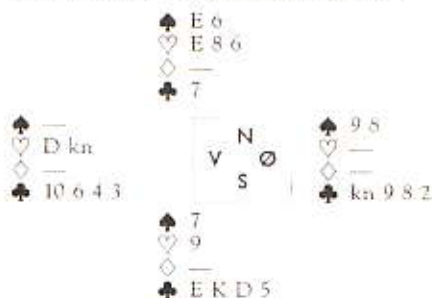
kers passmelding ved å doble opplysende. Øst tok ut med to hjerter, og så kom døblingen fra Syd. Kalaset kostet 1 100 eller noe slikt. En annen sak er at taktikken blir vanskeligere å gjennomføre dess svakere motstanderne er. Mot gode motstandere kan man kanskje lese seg til hva de sitter med, men hvis motstanderne er svakere og gjør en rekke blundere i meldingene, går det lett galt.

Fra en annen avis har vi klippet ut følgende interessante spill:

Syd spilte syv grand uten meldinger fra motparten, og fikk spardamen ut fra Vest. Han stakk med esset og tok fem runder ruter. Øst kastet hjerter og Vest spar, mens Syd la to spar, hvoretter det ble spilt kongen i hjerter. Stillingen var nå:

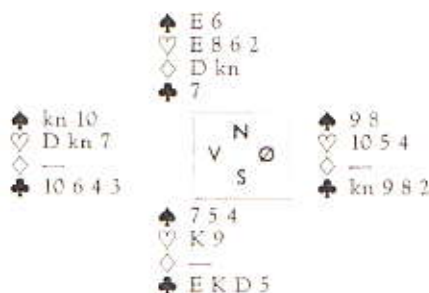
Nå kom hjerter til esset, som skviset Øst og tvang ham til å oppgi en kløver. Dermed var han utenfor, og når sparesset kom, hadde ikke Vest noe han skulle ha sagt heller.

Avisen påpeker at skvisen kunne vært forpurret hvis Øst hadde oppgitt kløverne tidligere og konsentrert seg om sparene og hjerterne, mens Vest holder kløver, og antyder følgende sluttposisjon:

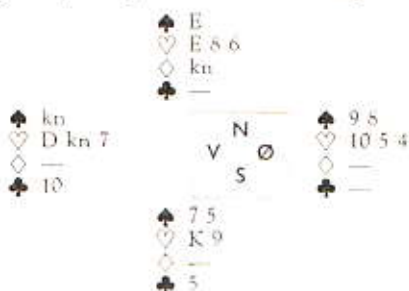

Når Nord tar hjerteresset og sparesset, kan Vest sake hjerter, og skvisen blir ikke effektiv.

Referenten har for så vidt rett i selve poenget, hvis Vest holder kløver og Øst de andre fargene, kan det bli vanskelig å få hjem spillet. Men det er likevel gjort en katastrofal feil i avkastet hos motstanderne, hvis Syds spilleføring er nøyaktig den samme som tidligere, og hvis Syd i tide hadde sett denne feilen, kunne han likevel ha vunnet kontrakten. Vi tenker oss et par stikk tilbake, da vil kortene være følgende:

Nå kommer ruterdamen fra Nord, Øst legger kløver, Syd legger spar, og Vest legger altså spar ti. Det er den katastrofale feilen, og vi skal se hvordan det går. Syd spiller ikke den femte ruter, men fortsetter med tre kløver, idet bordet legger en spar og en hjerter. Nå er stillingen:

Svar på spilleprøver

I.

Etter meldingene å domme har Vest ti røde kort, kanskje elleve, og følgelig er han kort i spar og kløver. De tar kløversticket på egen hånd og fortsetter med spardamen. Deretter spiller De mer kløver. Hvis Vest stjeler, kan han umulig ha flere trumf. Han spiller best ruter tilbake, De tar esset og fortsetter med tre ganger kløver. Siden krysstjeler De resten, og vinner med syv stikk i spar, tre i kløver og ett i ruter.

Hvis Vest følger den andre kløveren, kan De regne med at han bare har røde kort igjen. De tar ruteresset, ett kløverstikk til, og krysstjeler som før. Øst får en trumf igjen til slutt, men da har De allerede vunnet elleve stikk.

II.

De første stikkene tyder på at Vest har damen og knekten i ruter og ikke mer enn to kløver, og ut fra dette legger De i vei. De stikker opp med ruteresset og fortsetter med spar. Det er likegyldig hvem som kommer inn, men vi kan jo si Vest stikker og spiller en kløver til. De tar esset og trumfer et par ganger til (Trumfen må ikke sitte

4—0). Deretter følger hjerterfinessen, som må holde, og esset i den samme fargen. Dermed er stillingen:

♠	kn		
♥	—		
♦	6 4		
♣	6 5		
		N	
		V	O
			S
♠	5 4		
♥	—		
♦	K 10		
♣	kn		

De fortsetter med kongen og tieren i ruter. Vest kommer inn og må spille et rødt kort tilbake. Bordet stjeler med sparknekten, Syd legger kløverknekten, og resten står.

En pen partiell eliminasjon, som er avhengig av at Vest bare har to kløver og at hjerterfinessen holder.

III.

Vest har sannsynligvis minst fem ruter, og nå har han også vist fire spar. Hvis han har to kort i hver av de siste fargene, kan

Bordet settes inn på spareset, og ruterknekten følger. Nå er Øst skvist og må oppgi hjerterfargen. Syd legger da spar syv, som han ikke har bruk for lenger, og Øst er skvist.

Kan da skvisen i det hele tatt forpurres? Så vidt vi kan se, går det an om Øst legger en kløver og Vest en hjerter på den fjerde ruter. Vest har da gitt opp hjerterfargen før sparfargen, og det er en avgjørende forskjell. Den siste skvisen kan da ikke settes i verk fordi truslene mot Øst blir galt plasert. Det blir da sparfargen og ikke hjerterfargen som blir dobbelt trussel, og hjerterfargen kan ikke brukes som trusel mot Øst alene, fordi lengden i fargen sitter hos Nord.

Spillet er illustrerende for så vidt som det viser hvilken vanskeligheter bridge-skribentene har å kjempe med. Referenten har trukket fram et meget pent eksempel på dobbelt skvis og hvordan den skal forpurres, men var i farten ikke oppmerksom på at Vest må oppgi hjerterfargen først og sparfargen etterpå, for å hindre Syd i å slå om til den skvisen vi har trukket fram. Vi har vært ute for den samme historien selv flere ganger, og som sagt, vår fulle sympati.

Så gjenstår det bare at en av leserne finner ut at skvisen blir virksom selv om Vest på den fjerde ruter oppgir hjerterfargen og ikke sparfargen. Vi tror ikke det går, men ingen ting overrasker oss i bridge, så vær så god, sett i gang.

De vinne ved et elegant coup de diable. De tar for esset og kongen i kløver og hjerter, og spiller så en hjerter til stjeling med bordets spar ti. Stillingen er nå:

Fra Nord spilles kløver fire, og Øst kommer inn. Han spiller hjerter tilbake, og Vest er solgt. Syd går opp med spar syv, og hvis Vest legger nieren, tar Nord kongen. Legger Vest en mindre spar, slik at Syds syver står, legger Nord selvsagt kløver, og esset og kongen i trumf gir de to siste stikkene.

IV.

Vests ruterbehandling er selvsagt basert på å føre Dem på villspor, men De er skarp nok til å regne med at han sitter med tieren, og kniper følgelig med nieren på bordet.

Hvorfor? Vest ser like godt som Dem at den normale ruterbehandlingen er å spille liten ruter i første sticket, og knipe med nieren om Vest legger liten. Hvis dette er galt, med andre ord om Øst har ruter ti, er det ingen anledning for Vest til å sette i kongen. Følgelig sitter han med K-10-4, og har forsøkt å føre Dem på villspor ved først å legge kongen.

V.

De stjeler hjerterkongen på bordet, fordi De ikke vet hvilken farge De skal kaste av i. Deretter følger spar til esset — ingen finesse — og så kommer en spar til. Hvis fargen dermed er rensert, er alt over. Vi tenker oss Vest hadde sparkongen annen, og at han skifter til kløver. De tar finessen, men selv om den går galt, er De hjemme, idet rutertaperen forsvinner på den fjerde kløveren.

Hvis Vest har tre spar, stikker De med esset i den fargen han skifter til, trumfer ut, og fortsetter å etablere denne fargen.

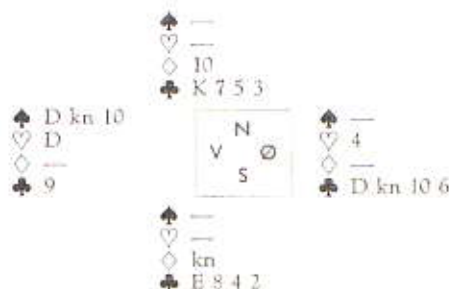
Siden får De kastet av taperen i den andre fargen.

Spillet blir det samme om Øst har to eller tre trumf.

Faren ved å ta sparlinessen er ikke stor, men det straffer seg om Vest har kongen singel og seks kløver, eller kongen annen og singel kløver. Det gir Dem er ubehagelig gjettingsmoment.

VI.

De stikker med esset og trumfer ut. Deretter følger esset og kongen i hjerter, hjerterstjeling og sparstjeling, hvorefter De spiller en liten kløver fra begge hendene. Nå er De hjemme om kløverne sitter 3—2, og hvis de sitter 4—1, om ikke den motstanderen som har fire, tilfeldigvis sitter med D-kn-10-9. La oss si sluttposisjonen er følgende:

De spiller kløver to, Vest legger nieren og bordet treeren. Hvis Øst legger sekseren, må Vest spille tilbake til dobbelt renons, og den siste kløvertaperen forsvinner. Hvis Øst stikker med tieren, må han enten spille hjerter til dobbelt renons, eller han må spille kløver. Hvis De bare passer på å la kortet hans gå opp til bordet, vil De se fordelingen og kan knipe sikkert neste gang.

Og så håper vi De unnskylder den lille bløffen med spill III, og vårt kompliment hvis De har sett den. I diagrammet i løsningen kan Vest bare stjele kløverknekten med spar fem og spille spar seks opp igjen. Dermed er bordet inne med to kløver, mens Syd har esset og åtterten i spar og Vest har spar ni og ruter fire. Når kløver kommer fra bordet, må Vest få stjelestikk.

Spillet er i grunnen ganske enkelt, om Vest opprinnelig har fem ruter og to kløver, hvorav den ene er toeren. De

Artikler som ikke blir offentliggjort

Egil Wang

Selv om det ofte kan være interessant å skrive artikler om bridge, kan det også mange ganger være en sur jobb. Det hender vi bridgeskribenter tenker ut noe forferdelig fint og skriver om det, for etterpå å oppdage at det er noe sprøyt alt sammen. Hvis han er heldig, finner man det ut før artikkelen er trykket, men det hender også man er så uheldig at man ikke ser feilen før alle andre også ser den, og slår latterdøren på vid vegg. Et slikt tilfelle som hendte for noen år siden, glemmer jeg aldri, selv om både spillet og det som før øvrig skjedde, er glemt. Jeg hadde en fast spalte i en avis, og fikk brev fra en av leserne om et spill jeg hadde behandlet. Vedkommende mente at min analyse ikke var korrekt, og foreslo et alternativ. Dum og troskyldig som jeg er, tok jeg dette alternativet inn i neste nummer, men da kom protestene for alvor, og spørsmålet var hva jeg ville kaste på den femte ruter-runden. Det har jeg ennå ikke klart å finne ut.

Her for leden dag fikk jeg en god ide til en artikkel om resignasjonens vanskelige kunst, og innledningen til artikkelen var meget fin. Jeg skrev at det var en verdifull egenskap at en spiller aldri ga opp, men fortsatte å kjempe så lenge det var en gnist av sjanse til å klare kontrakten sin, at de spillerne som vant turneringer ikke ga opp selv om man spilte en sekser og motparten hadde esset og kongen i trumf, og minnet om fluen som falt ned i et spann med melk

trumfer med kongen og tieren, går hjem på hjerterkongen og trumfer enda en gang, hvorved all trumf er borte. Så følger kløver, og hvis Vest legger toeren, kniper bordet med syveren. Øst kommer inn, men har ikke ruter, og kløverne er etablert. Hvis Vest går opp med en høyere kløver, tar bordet esset og fortsetter med liten kløver, og spillet er hjemme om Vest nå har toeren alene igjen.

og plasket og plasket inntil melken var blitt smør, slik at den hadde en fast basis for å lette.

Dette var vel og bra, skrev jeg, men på den andre siden gjelder det også å mestre resignasjonens vanskelige kunst. Og så kom følgende spill, som jeg var meget stolt av:

♠	—	
♥	E 8 7	
♦	E 4	
♣	E K kn 9 7 6 5 2	
		N
		V Ø
		S
♠	K 7 6	
♥	D 7 4	
♦	K D 10 9 7 2	
♣	D	

I en lagkamp var Syd ved det første bordet havnet i seks ruter, etter at motstanderne hadde meldt atskillige ganger i spar. Vest starter med spardamen, og bordet stjal. Syd angret faktisk med en gang at han ikke hadde meldt syv ruter, idet tretten stikk syntes temmelig opplagt med normal fordeling. Stjeling av utspillet, ruteresset, hjem på kløverdamen, uttruffning, og så legge opp og si at resten står.

Men dessverre, det var en flue i salven. Vest viste renons andre gangen det ble truffet, slik at Øst hadde hold i fargen. Syd hadde ikke råd til å gi fra seg trumf-stikk, for Øst ville øyeblikkelig ta beten med sparesset, idet bordet jo nå var renset for trumf.

Syd fant imidlertid en sjanse — at resten av kløverne satt sammen med resten av trumfene. Han spilte hjerter til esset og startet kløverne fra toppen, bestemt på å kaste alt som kunne kastes i spar og hjerter. Men dessverre, Øst avbrøt øyeblikkelig med å stjele, og Syd kunne like godt stjele over og trumfe ut. Men etterpå måtte han avgi to stikk både i spar og

(forts. s. 20)

EKSPERT

KLUBBEN

1) Syd har:

♠ 7 5 4 3 ♥ 9 7 5 4 3 ♦ K D 2 ♣ 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	?	

2) Syd har:

♠ 9 5 ♥ E kn 5 3 ♦ K 7 ♣ E D kn 7 6

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 ♣	pass
?			

3) Syd har:

♠ E K D ♥ 10 6 ♦ E K D 5 4 ♣ 7 6 4

Øst—Vest er i færesonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	2 ♣	2 ♥	pass
?			

4) Syd har:

♠ K 10 8 6 4 ♥ K 8 ♦ 5 ♣ E K D kn 10

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	2 ♦	D	pass
?			

5) Syd har:

♠ E D 8 6 5 ♥ E K ♦ E K 9 4 ♣ E 7

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	2 ♥	pass	2 ♣
pass	?		

6) Syd har:

♠ E K kn 6 2 ♥ 10 9 6 ♦ E kn 3 ♣ D 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	3 ♣	3 ♣	pass
4 ♦	pass	?	

Tre kløver hos Øst er en forstyrrende melding på langfarge, men lover ikke særlig stor honnørstyrke.

Løsningene sendes som vanlig Rolf Boe, Gausterød, Tønsberg innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Løsning til oppgavene i nr. 8.

Løsning til oppgave nr. 1.

Alle i færesonen, Nord gir og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	D	!	

Hva melder De som Syd med:

♠ 4 ♥ kn 9 7 5 4 3 2 ♦ 6 ♣ D 10 8 5

Fire hjerter — 10 poeng, To hjerter — 5 poeng.

Spørsmålet er hvor langt man skal gå når man sitter med en sterk fordeling, men ikke har honnørstyrke i nevneverdig grad. Det er selvsagt avhengig av hva makker sitter med av ess, og eventuelt hva han måtte ha i hjerter og kløver. Men «eau de cologne-fordelingen» 4-7-1-1 er så sterk i seg selv at man absolutt bør ta sjansen på utgang.

Løsning til oppgave nr. 2.

Parturnering, Syd gir og alle er i færesonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♣	pass
1 ♣	pass	1 gr.	pass
2 ♦	pass	2 ♥	pass
?			

Hva melder De som Syd med:

♠ E kn 10 6 2 ♥ D 7 4 ♦ D 8 6 5 4 ♣ —

To spar — 10 poeng, Pass — 6 poeng.

Det er etter meldingene sannsynlig at makker sitter med fordelingen 2-4-2-5. Med tre kort enten i spar eller ruter ville han ha preferert, og med en singelton ville han ikke ha meldt grand. Endelig ville han med en annen fordeling i hjerter og kløver ikke ha meldt fargene i den rekkefølgen han gjorde.

Vi får derfor valg mellom en edel farge fordelt 5-2 og en annen fordelt 4-3, og da bør valget være lett.

Løsning til oppgave nr. 3.

Alle meldinger 10 poeng.

Det var dessverre en trykkfeil i denne oppgaven. Syd hadde bare fått utlevert 12 kort, og det er selvfølgelig for lite til å melde på. Vi ber så meget om unnskyldning.

Løsning til oppgave nr. 4.

Løsturnering, Nord—Syd er i færesonen. Øst åpner med fire hjerter. Hva melder De nå som Syd med:

♠ 9 3 ♥ E D 9 7 ♦ 9 6 4 3 ♣ E kn 4 2

Pass — 10 poeng, Dobler — 6 poeng.

Denne oppgaven er kanskje vanskeligere enn de fleste av leserne har trodd. Selvfølgelig går det an

å doble, det er mer sannsynlig at det blir bet enn at kontrakten går hjem. Men det er et annet poeng også. Selv om en dobling av fire hjerter i sin natur er straffedobling, er den en tanke tentativ, og det er en viss fare for at makker vil ta ut med fire spar, om han sitter med en femkortfarge og en del styrke. Det er neppe heldig, det ser ikke ut til å være noen utgang for Nord—Syd i kortene, og derfor er det uhyre farlig å komme med den minste oppfordring. Det vil lett føre til at scoren blir notert i Øst—Vests rubrikk i stedet for i Nord—Syds.

Det er neppe mange betes i fire hjerter. En eller to, men høyst sannsynlig ikke noe mer. Det meste De kan innkassere ved en dobling, er derfor 300 poeng mot 100 udoblet, og det kan ikke gi mer enn 3 matchpoeng. Skulle Øst være renons i kløver, eller skulle tieren annen i hjerter dukke opp på bordet, kan kontrakten til og med gå hjem, og da kan en dobling føre til 3 tapte matchpoeng.

Det er derfor ikke sannsynlig at De går glipp av noen stor score ved å doble, og siden det ikke er store sjanser til utgang den egne veien, er det best å forholde seg passiv.

Løsning til oppgave nr. 5.

Parturnering. Nord—Syd er i færesonen. Syd har:

♠ 9 3 ♥ E 7 2 ♦ E 8 7 ♣ E K D 9 3

og åpner med en kløver. Makker melder en spar, og begge motspillerne passer. Hva melder De nå?

To kløver — 10 poeng. En grand — 4 poeng. To grand — 4 poeng.

En grand ville kanskje vært den beste åpningen her. De sitter med en balansert fordeling og 17 honnørpoeng (4 pluss honnørstikk, men temmelig nakne), slik at styrken passer godt inn for en grand. I et slikt tilfelle får man ikke ta det så nøye med at det finnes en udekket dobbelton et sted.

Men nå er altså åpningen en kløver, og dermed begynner vanskelighetene. Hånden er for sterk til å gjennelde en grand og for svak til to grand. De må derfor gå en mellomvei og velge to kløver. Denne meldingen har den store fordel at den ikke gir spesiell beskjed om styrken, slik som både en og to grand gjør. Hvis ikke makker kan melde noe etter to kløver, er det sannsynligvis en bra kontrakt, og hvis han fortsetter å melde, er det adgang til å komme kraftigere igjen.

En og to grand ville neppe fått så mange poeng hvis det ikke hadde vært parturnering. Det er selvsagt mulig at det blir pass fra makker, og at det er like mange stikk i grand og i kløver. Da vil man få et dårlig spill ved å melde som man gjør. Men det er en risiko man må ta.

Løsning til oppgave nr. 6.

Lagturnering. Nord har gitt. Nord—Syd er i færesonen, og meldingene er gått slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♥	3 ♦	pass
3 ♠	pass	?	

Fire grand — 10 poeng. Seks ruter — 6 poeng. Fem ruter — 4 poeng.

Det bør være store sjanser til en slem med denne fordelingsstyrken, og spesielt fordi man sitter med kongen og knekten i spar, som makker har meldt i. Spørsmålet er om makker har to ess, og hvor ruterkongen sitter. Har makker dette viktige kortet, bør slemmen nesten kunne legges opp, og hvis det sitter hos Øst er det mulig å fange det ved en finesse.

Det er imidlertid atskillige skjær i havet, blant annet kan makker være renons i ruter. Den sjansen bør vi imidlertid ta. En annen ting er at en kontrakt — likegyldig på hvilket trinn — nok bør legges i ruter og ikke i spar. Har ikke makker ruterkongen, kan det fort bli atskillige betes i en sparkontrakt, fordi det er mangel på inntømster på bordet.

Resultatet for de beste i nr. 7.

1. premie — Helge Myhre, Finnsnes... 50 poeng
2. premie — Arnfinn Borgemyhr, Tveit... 50 poeng

De beste av de øvrige var:

Arnulf Bjørlo	49 poeng
Leiv Schwingel	48 poeng
T. Worsøe	47 poeng
A. Auklend, Yngvar Nytroen,	
H. Dalager og B. Hagen	46 poeng
H. Chr. Siebke	45 poeng
Sigrid Huun	45 poeng
Finn Jervell, Gunnar Tøkle og H. Lagseth	42 poeng
Tj. Randaberg, P. O. Moe og Hans Olsen	40 poeng

TURNERINGSLEDERBOKEN

kr. 15,00

og

Internasjonale Lover

for

Duplikat Kontraktbridge

kr. 2,75

Utgitt av

Norsk Bridgeforbund

Fæes kjøpt i

Norsk Bridgemagasin

Kongensgt. 4, Oslo

Man kan ikke tjene på revoke

Enkelte ganger dukker det opp spill hvor man vinner mer enn to stikk ved å begå revoke. Blant annet kom et slikt spill i en Osloavis forleden, og det ble brukt som bevis for at lovene var ufullstendige i sin nåværende form. Avisen skrev av turneringslederen studerte lovene grundig før han ga sin avgjørelse, men at han ikke fant noe som kunne gi ham rett til å straffe med mer enn overføring av to stikk.

Det er dessverre ikke lovene det var noe galt med denne gangen, men håndhevelsen av dem. Det finnes tre meget viktige sekkeparagrafer i lovene — §§ 14, 15 og 16, som gir turneringslederen adgang til å gripe inn i en rekke tilfelle, blant annet hvor ikke lovene er strenge nok! De som har konstruert lovene, har funnet at det lønner seg bare å gi regler for de vanlige uregelmessighetene, og gi turneringslederen full myndighet til å gripe inn i andre situasjoner. Og det skulle vel være bra nok.

Det som burde ha skjedd i dette tilfellet, var at turneringslederen endret scoren til det den var blitt om revoken ikke var forekommet, altså ved å gå fram som om den ikke feilende side hadde fått tre, fire eller kanskje endog fem stikk mer enn det som faktisk var oppnådd.

En sak for seg er at det er synd kjennskapet til lovene skal være så mangelfullt.

Artikler som ikke... *forts. fra s. 17.*

hjerter, idet han måtte spille begge fargene fra seg selv. Tre betet.

Ved det andre bordet spilte Syd også seks ruter, og innledningen var den samme. Denne Syd trodde imidlertid ikke på jule-nissen. Han resignerte med en gang han oppdaget rutersitsen, og ga fra seg et trumfstikk og et sparstikk. Dermed begrenset han tapet til én bet, og tjente 200 poeng for laget, noe som igjen ble belønnet med 2 vundne matchpoeng.

Syd ved det andre bordet regnet mest riktig. Han kalkulerte med at sjansen til å vinne var helt mikroskopisk, og at det var langt bedre å ta én sikker bet enn å ta en omtrent null sjanse til å vinne, og risikere flere ekstra betet. Det gir matchpoeng når det er differanse i betenes antall også.

Dette var altså det jeg skrev, og så fortsatte artikkelen i samme dur. Jeg syntes det hele så temmelig klart ut, og sendte historien til trykkeriet. Heldigvis var det en våken setter der, som sendte manuskriptet tilbake med følgende bemerkninger:

«Her har du skrapet ditt i retur. Er du oppmerksom på at seks kløver hos Nord er temmelig opplagt og at seks grand hos Syd er en bombesikker affære? Er du klar over at den første sydspilleren i tilfelle hans motstander ved det andre bordet har nådd en av disse kontraktene, omtrent ikke har noen sjanse å tape ved å risikere flere betet? Er du oppmerksom på at forskjellen mellom å tape et spill med 1470 og 1670 ikke er mer enn ett eneste matchpoeng, mens du kan tjene — eller å la være å tape — hele 8—9 matchpoeng (hvor mange kan du regne ut selv) ved å prøve å vinne kontrakten?»

Det var jeg ikke oppmerksom på, og hele det fine manuskriptet gikk i papitkurven.

